

kom farende, rev Arbejdet fra mig, kylede det henad Gulvet, og det var ganske rart, at jeg ikke förstod et Muk af, hvad han sagde. Drevet har jeg rigtignok ikke; naar jeg med det elendige Værktøj sled, saa Sveden drev i Strømme, saa kunde Mester komme farende og raabe »es musz forter gehen« og saa en hel Masse mere. Hvorledes Arbejdet er gjort taler han aldrig om. Gud naade mig, hvis det ikke var ordentligt. Naa, da han saa havde kylet mit Skab hen ad Gulvet tænkte jeg »nu er det vist bedst, Du gaar, saadan kan det da ikke blive ved.« Jeg samlede mit Værktøj og tog min Hat frem og lavede mig til at gaa. En kold Gysen gik igennem mig ved Tanken om atter at skulle søge Arbejde, det vilde ogsaa blive langt sværere anden Gang, thi det var jo ikke anbefalende, saa hurtigt at komme fra et Sted. Mesteren var gaaet ud af Værkstedet, da jeg mærkede en Haand paa min Skulder og venlige Ord lød i mine Øren. Tænk Dig, disse Svende der den første Dag morede sig med at genere mig, de kom nu til mig, tog min Hat og mit Værktøj fra mig og bad mig blive. Jeg kunde bekæmpe mine Taarer, da der kun lød haarde Ord, men nu brast jeg i Graad. Aldrig vil jeg glemme disse Svende i den Time, ikke en var der, som var ligegyldig, og da jeg holdt paa at ville gaa, skrev de Adresser op paa gode Værksteder. Da kom Mester igen og sagde vredt, at jeg skulde gøre mit Skab færdig først. Da fik jeg endelig Munden paa Gled, spurgte ham, hvad jeg havde gjort og føjede til: »ikke i min hele Læretid har jeg hørt saa mange Ukvemsord som her i 14 Dage, det, De kalder Værktøj, er saa slet, saa den halve Tid er gaaet med at lave det i Stand«. Saadan og mere fik jeg sagt, og Mester gik, men da vi saa talte mere derom, og jeg selv føler, at jeg lærer godt her, og det kun er fine Ting der laves, saa hængte jeg mit Tøj paa Plads igen og gav mig til at arbejde. Et Øjeblik efter saa Mester ind og lidt efter kom Karlen og skulde spørge, hvad Værktøj jeg manglede og skrev det op. Arbejdet bliver jeg færdig med i Morgen, giver han mig saa nyt, tager jeg trods alt med Glæde derimod. Værkstedet er godt, Svendene flinke, jeg synes allerede, jeg har lært ikke saa lidt og faar jeg et andet Stykke, skal det nok gaa hurtigere.

Den 13de August 94.

Det gaar rigtig godt nu, Mesteren har ikke siden den omtalte Mandag sagt mig et vredt Ord, og det er dog næsten 3 Uger siden, jeg tror ogsaa med Tiden at kunne arbejde ham tilpas. Jeg læser nu fransk med en Frk. Müllner, jeg læser kun en Gang om Ugen, men har saa des mere at læse hjemme, jeg har svært ved den franske Udtale, dog har Frk. M. godt Haab om mig. Naturligvis vil det falde